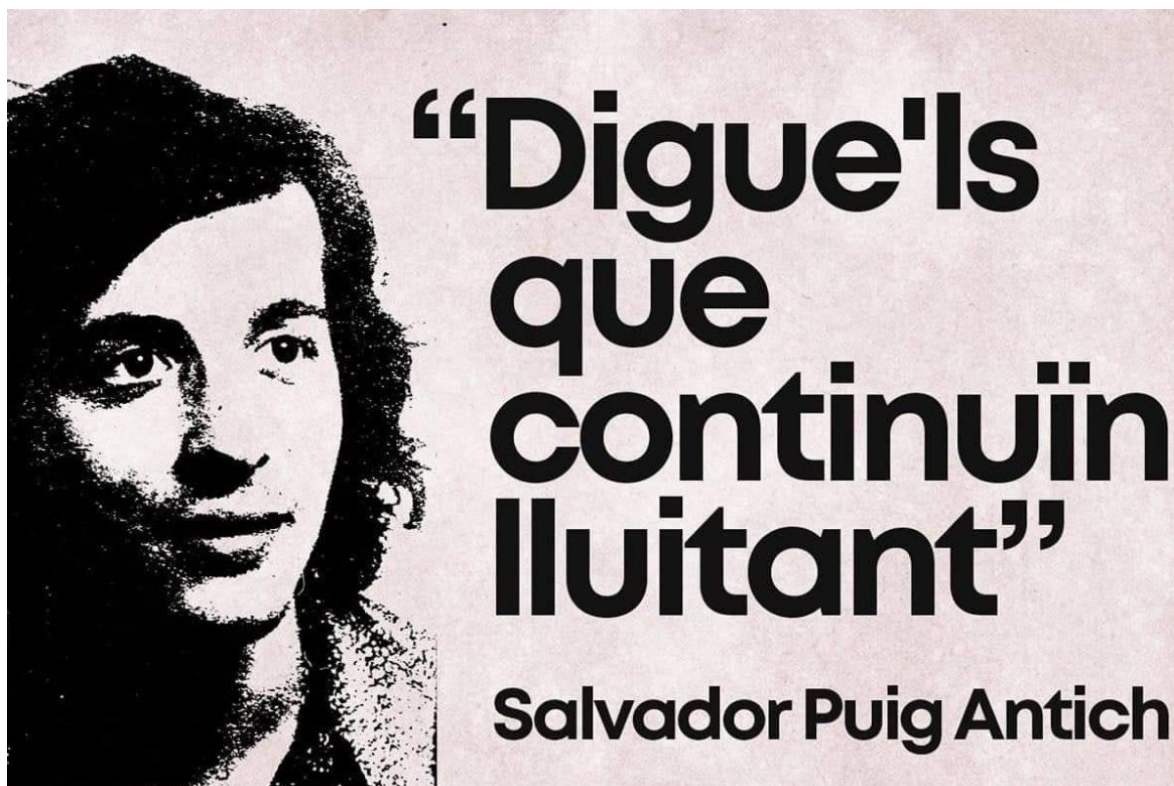

SALVADOR PUIG ANTICH, NEGAT DE NOU

En aquest país anomenat Catalunya sovint la cançó de Bob Dylan “The Times They Are A-changin” (Els temps estan canviant) no tenen massa senti, ja que hi ha actituds que no canvien: el 1974 l’Assemblea de Catalunya no va fer res i, fins i tot, tot el possible perquè no hi haguessin actes de solidaritat i manifestacions per salvar la vida de Puig Antich. Alguns parits polítics ja estaven negociant amb el franquisme i tot allò que representava Puig Antich els resultava força incòmode.

Ara ha tornat a succeir el mateix amb l’ANC, 48 anys després. Abans però, un article de memòria històrica, 45 anys més tard, sobre en Salvador va ser rebutjat pel diari ARA “perquè no volien saber res de terroristes”.

catalans que, secularment, les han brandit en defensa de les seves llibertats amenaçades en una lluita sense treva fins al final. L’ANC també forma part de la misèria del circ polític actual.

Salvador, encara avui, a l’any 2022, segueixes sent incòmode per molts demòcrates i alliberadors de la pàtria que no respecten la teva lluita i el teu somni de llibertat.

Enguany aquells que remenen les cireres a l’ANC han impedit també que es fes un homenatge conjunt a la model d’en Txiki afusellat al setembre del 1975 a Cerdanyola i d’en Salvador assassinat el 2 de març de 1974 a aquesta presó. Primerament mentint descaradament dient que els seus companys no en volien saber res d’en Puig Antich; i un cop descoberta la farsa, han dit que “no era convenient”, igual que no ho era pels polítics de torn el 1974.

Els darrers anys l’ANC ha envaït els carrers amb samarretes festives de diversos colors;enguany, però, ha triat el negre, de dol tal com està el país. Patètic! Molta estètica sense ètica. El seu color negre no és de cap manera el negre de les banderes dels

